

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 121.362 van 4 juli 2003
in de zaak A. 123.569/XIV-10.739.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat B. VAN PRAET,
 kantoor houdende te 9200 DENDERMONDE,
 Grote Markt 36

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Angolese nationaliteit, op 8 juli 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juni 2002 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 17 april 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 23 juli 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 24 februari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 mei 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. SEGERS die, loco Advocaat B. VAN PRAET verschijnt voor de verzoekende partij en van Adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. XXX heeft de Angolese nationaliteit en is op 15 april 2002 in België binnengekomen waar hij zich op 17 april 2002 vluchteling heeft verklaard.

1.2. Op 17 april 2002 wordt aan verzoeker de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten betekend.

1.3. Op 10 juni 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf. Dit is de bestreden beslissing. De motivering luidt als volgt:

“(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven :

Volgens uw verklaringen op het Commissariaat-generaal op 24 mei 2002 bezit u de Angolese nationaliteit en bent u geboren in Luanda, waar u tot de zevende klas naar school bent geweest. U reisde samen met uw minderjarige zus en uw moeder, XXX naar België en weet niet waar uw vader is. U verklaart gevlucht te zijn omdat er in Angola oorlog was en ook omdat er veel dieren waren. U bent niet in het bezit van enig document dat uw identiteit kan staven.

Er dient vastgesteld te worden dat geen enkel element in uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal wijst op een mogelijke persoonlijke vervolging volgens de criteria van de Geneefse Vluchtelingenconventie. U verklaart gevlucht te zijn voor de (algemene situatie van) oorlog in Angola maar nergens blijkt uit uw verklaringen dat u door de Angolese autoriteiten persoonlijk vervolgd zou zijn of dreigt te worden.

Bovendien verklaarde u tijdens uw verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken expliciet dat u zich aansloot bij de verklaringen van uw moeder, XXX. In het kader van het door deze laatste ingediend dringend beroep werd een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen. Er kan derhalve ook in uw hoofde niet besloten worden tot een aannemelijke vrees voor vervolging omwille van elementen die door uw moeder werden ingeroepen.

Het door u voorgelegde medische attest (dd. 14.05.02 met referentienummer 01/00038362) vanwege Dr. L. Van G. houdt kennelijk geen verband met de door u ingeroepen elementen ter ondersteuning van uw asielaanvraag. Het verzoekschrift tot instelling van een dringend beroep vanwege uw raadsman, Mr. Van Praet, bevat verder geen andere elementen die de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken vermogen te wijzigen.
(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel aanvoert:

“Onverminderd alle andere middelen aan te voeren na onderzoek van het administratief dossier of ambtshalve op te werpen door de Raad van State, stelt verzoeker volgende middelen tot nietigverklaring voor:

1. De bestreden beslissing verwijst expliciet naar de wankle mentale toestand van verzoeker. Door diens mentale handicap is hij in feite, ondanks zijn leeftijd, niet handelingsbekwaam. Hieromtrent zijn nog onderzoeken lopende, hetgeen reeds aan het CGVS werd gemeld en werd aangetoond met attesten.

De asielprocedure ten aanzien van verzoeker kan dan ook niet als geldig worden beschouwd, nu hij zich niet op afdoende wijze rekenschap kan geven van zijn daden en de gevolgen ervan, laat staan van zijn verklaringen. De inhoud van de verklaringen van verzoeker (onder meer "er waren teveel dieren") wijst hier duidelijk op.

In plaats van een negatieve beslissing te nemen, had het CGVS minstens de uitkomst moeten afwachten van de medische onderzoeken betreffende verzoeker. Nu heeft men reeds een beslissing genomen nopens een persoon van wie niet eens met zekerheid kan gesteld worden dat zijn handelingen en verklaringen hem juridisch kunnen toegerekend worden!

Alleen al hierdoor is de bestreden beslissing aangetast door nietigheid.

2. Het Commissariaat-generaal heeft ten onrechte geoordeeld dat de aanvragen van verzoeker en zijn moeder niet aantonen dat er sprake zou zijn van een vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, en dat de Minister van Binnenlandse Zaken niet zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hen het verblijf op het grondgebied te weigeren.

Uit de feitelijke gegevens die verzoeker en zijn moeder voorleggen, blijkt integendeel duidelijk dat zij een gegronde reden hadden om Angola te verlaten, en dat zij wel degelijk een risico lopen van schending van de Conventie van Genève in geval van terugleiding, waardoor zij immers zonder enige twijfel onmiddellijk opnieuw zouden worden geconfronteerd met allerlei vormen van geweld omwille van de politieke activiteiten van de vader van verzoeker.

Verzoeker en zijn moeder menen - terecht - wel degelijk aan de criteria van de Conventie van Genève te voldoen.

Door negatief te besluiten, is er aldus sprake van machtsafwending in hoofde van het Commissariaat-generaal.

2. De terugleiding van verzoeker en zijn familie naar Angola zou zeer ernstige gevolgen hebben voor de fysieke en psychische integriteit van verzoeker zelf en van zijn gezinsleden, omdat zij in Angola zonder enige twijfel opnieuw bloot zouden staan aan allerlei vormen van geweldpleging omwille van de politieke activiteiten van de vader van verzoeker.

Het is immers duidelijk dat de arrestatie van de vader van verzoeker en de daaropvolgende doorzoeking / vernieling van de gezinswoning louter kaderen in diens activiteit voor (vermoedelijk) de beide strijdende partijen in Angola, het MPLA en UNITA.

Alleen al de vernieling van de gezinswoning toont aan dat het gevaar de persoon van de vader van verzoeker overstijgt, en ook verzoeker zelf en zijn familie zou kunnen treffen bij een eventuele terugkeer. Het is dan ook ten onrechte dat de bestreden beslissing voorhoudt dat verzoeker en zijn moeder niet zouden aantonen dat zij persoonlijk ernstig gevaar lopen. Dit is wel degelijk het geval.

Het Commissariaat-generaal heeft hier ten onrechte geen rekening mee gehouden, en overschrijdt aldus zijn appreciatiebevoegdheid. Bovendien schiet de beslissing aldus tekort wat de motivering ervan betreft (zie punt 3).

3. De bevestigende beslissing tot weigering van verblijf is onvoldoende gemotiveerd, en is louter gebaseerd op de foutieve vaststelling dat de moeder van verzoeker, op wiens aanvraag hij de zijne baseert, zichzelf op een aantal punten zou hebben tegengesproken. Dit is echter niet het geval.

a. Daar waar de bestreden beslissing stelt dat van verzoekster zou kunnen verwacht worden dat zij over de arrestatie van haar echtgenoot "coherente en gedetailleerde toelichtingen" zou moeten kunnen geven, terwijl zij integendeel "vage en geenszins eensluidende" verklaringen zou hebben afgelegd, moet worden verwezen naar het feit dat verzoekster enkel via vrienden en kennissen heeft kunnen vernemen wat er met haar echtgenoot was gebeurd. Zij was zelf niet bij de arrestatie aanwezig, noch bij de daaropvolgende huiszoeking.

b. Evenmin kan verzoekster concreet weten voor wie van de strijdende partijen haar man precies werkte, zij heeft enkel op grond van verkregen informatie kunnen veronderstellen dat zijn arrestatie kaderde in een betrapting met de 'verkeerde' informatie, en dat hij dus mogelijk voor beide kampen actief was. Over de concrete informatie die haar echtgenoot bij zich zou hebben gehad, of over de precieze omstandigheden van de arrestatie, kan verzoekster echter niets weten.

Wat de verklaringen van verzoeker zelf betreft, wordt verwezen naar punt 1: de inhoud van de verklaringen van verzoeker is dusdanig dat deze te denken geeft over zijn mentale toestand. In die omstandigheden had men nooit een beslissing mogen treffen zonder dat men uitsluitel had over de precieze toerekenbaarheid van de handelingen en verklaringen van verzoeker.

De nietigverklaring van de beslissing wordt gevorderd wegens schending van de hoger aangehaalde wetsbepalingen en rechtsbeginselen.

Voor elk eventueel mondeling verhoor vraagt verzoeker om de bijstand van een tolk die de Portugese taal machtig is.

Een afschrift van dit verzoekschrift wordt rechtstreeks aan het Commissariaat-generaal toegezonden.

Ten bewijze van de gestelde feiten legt verzoeker de genummerde en gebundelde stukken over, waarvan hieronder de inventaris wordt opgegeven.”;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker zich in een enig middel beroept op machtsafwending, overschrijding van appreciatiebevoegdheid en een tekortkoming in de motivering; dat vooreerst verzoeker aanvoert dat zijn asielpprocedure niet als geldig kan worden beschouwd aangezien hij zich niet op afdoende wijze rekenschap kan geven van zijn daden en de gevolgen ervan, laat staan zijn verklaringen; dat de bestreden beslissing zelf verwijst naar zijn mentale handicap; dat door deze mentale handicap hij in feite, ondanks zijn leeftijd niet handelingsbekwaam is; dat verzoeker stelt dat hieromtrent nog onderzoeken lopende zijn, hetgeen reeds aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd meegedeeld en aangetoond wordt met attesten; dat verzoeker dan ook meent dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze attesten had moeten afwachten vooraleer een beslissing te nemen;

2.2.2. Overwegende dat niet kan ingezien worden hoe de precaire medisch-psychologische toestand van verzoeker zou kunnen verhinderen dat over zijn asielaanvraag een beslissing zou worden genomen; dat uit de bestreden beslissing inderdaad blijkt dat verwezen wordt naar een medisch attest, maar niet naar zijn mentale handicap; dat het door verzoeker neergelegde medisch attest trouwens niets zegt over de mentale handicap van verzoeker; dat, alhoewel verzoeker stelt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen

en de staatlozen de medische attesten betreffende een onderzoek van zijn mentale handicap had moeten afwachten, nergens uit het administratief dossier blijkt dat dergelijke attesten zouden zijn neergelegd;

2.2.3. Overwegende dat, wat de verdere uiteenzetting van zijn middel betreft, verzoeker de beslissing die genomen werd ten aanzien van zijn moeder lijkt te betwisten en hij zich in wezen lijkt te beperken tot het herhalen van het enig middel in het verzoekschrift van zijn moeder waarin zij de ten opzichte van haar genomen beslissing betwist (123.5740/XIV-10.740) (arrest nummer 121.361 van 4 juli 2003);

2.2.4. Overwegende dat met betrekking tot de opgeworpen “machtsafwendings” erop kan worden gewezen dat de verzoekende partij op geen enkel ogenblik duidelijk maakt dat de beslissingnemende overheid haar macht afwendt van het doel waarvoor deze macht is gegeven, zijnde de controle van asielrelazen op hun geloofwaardigheid in de ontvankelijkheidsfase van de asielprocedure;

2.2.5. Overwegende dat, aangezien de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoekers moeder in alle redelijkheid een bevestigende beslissing van weigering van verblijf kon nemen en uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich aansloot bij de verklaringen van zijn moeder, de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen redelijkerwijze ook ten aanzien van verzoeker een bevestigende beslissing van weigering van verblijf kon nemen; dat verzoeker alleszins het tegendeel niet aantoonde; dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juli tweeduizend en drie, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.